

SLOVENSKI NAROD.

Lejaja vsak dan sreda, izimši nedelje in praznike, ter večja pošti prejemajo za avstrijsko-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četr leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.
Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.
Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnivo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.
Pravništvo naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 25. novembra.

Politiki in diplomati ubijajo si glave, kacega pomena je pač ruskega carja prihod v Berolin, zlasti pa njegov pogovor s knezom Bismarkom. Red črnega orla, ki se je s čudovito hitrostjo pripel na veleposlanika Šuvalova prsi, zmatra se kot nekak kažipot. Grofa Šuvalova odlikovanje je izvestno znatenito. Ne le, da nobeden drugih veleposlanikov ni še dobil „črnega orla“, treba pomisliti, da je Šuvalov vedno bil za zvezo Rusije z Nemčijo, treba pa tudi uvažati telegrama, ki javljajo, da je car proti Bismarcku bil posebno prijazen.

Ker nam nedostaje positivnih dat, zadovoljiti se moramo z razkritji, katera objavlja „Kölnische Zeitung“ in katera je ponatisnila po njej „Norddeutsche Allgemeine“, iz česar se sme sklepiti, da so ta razkritja neposredno iz Berolinske „Wilhelmsstrasse“ poslana v svet. „Kölnische Zeitung“ piše:

Jedno uro trajajoč pogovor, ki ga je imel knez Bismarck z russkim carjem, je še vedno središče političnim pogovorom: Umeje se ob sebi, da pri tem pogovoru ni šlo za dogovore, niti se je sklenila zveza. Vsekako pa je pogovor v bistveni točki dal, kako zaželeno pojasnilo. Kakor se nam javlja od strani, brezpogojno zanesljive, se je tekom pogovora dognalo, da se je bila carju predložila cela vrsta pisem in telegramov o postopanji kneza Bismarcka v bolgarskem vprašanju in da so vsa ta pisma od kraja do konca ponarejena. Ta pisma, da so bila pristna, bila bi v istina carju povoda dovolj, da bi bil razjarjen, da bi ne zaupal več kneza Bismarcka politiki in bil načuvan proti njej. Prvotni izvor teh patvorenj se je takoj dognal, za sedaj bodi dovolj, da so orleanističnega izvora in da bode morebiti še državno pravdništvo imelo posla z njimi. Knezu Bismarcku posrečilo se je hitro, prepričati carja, da je v tej zadevi žrtev najhujše jezuitske spletke, in ako bi imel pogovor jedini uspeh, razkriti velikansko to intrigo evropske bojne stranke, pripomogel bi v bistvenej meri, da se hrani evropski mir. Tekom pogovora se je tudi

še pokazalo, da je majhen, a upiven del takajšnjih dvorskih krogov sodeloval, da se vzbudi v carji napadna misel, kakor da bi državni kancelar v svoji vnanji politiki ne bil v polnem soglasju s cesarjem Viljemom, marveč, da mu slednji neredko le z nevoljo odobruje njegove predloge in politiko njegovo. Tudi v tem oziru se je car pri tem sestanku lahko poučil, da je stvar drugačna. V ostalem pa se od vseh strani potrjuje, da je bil značaj pogovora uljuden in skoro prijateljsk. Vse pritožbe prišle so na vrsto in so se deloma pojasnile, deloma popravile. Je li bodo pogovor imel tudi drugih praktičnih posledic za nadaljne odnosaje obeh sosednjih cesarskih velevlastij, to pokazala bode seveda še le bodočnost, v kratkem pa tudi russkih časopisov pisava.

Tako „Kölnische Zeitung“. Reči se mora, da je precej dolgega vsebine zelo nejasna, rado bi se kaj važnega povedalo, pa se neče, ali najbrže ne more. Izvestno pa je iz vsega, da je stari lisjak Bismarck tudi pri tej priliki skušal svojo grešno vest oprati in vse grehe zvaliti na „orleanističnega kozla.“ Koga je s tem izrazom mislil, je zastavica, ne ve se, treba li dotičnika iskat v Berolini, v Peterburgu ali pa v Parizu, ali pa je vse le komedia, ki nema drugega namena, nego prikrivati prave smotre. V koliko se je Bismarcku posrečilo, pregovoriti carja in pregnati mu vso nezaupnost, pokazalo se bode v kratkem, za danes samo to konstatujemo, da so Madjari vsled sestanka v Berolini dobili hudo politično naduh, katero jim iz vsega srca privoščimo.

Poročilo deželnega odbora glede ustanovitve strokovne šole za lesno obrtnost v Ljubljani.

Slavni deželni zbor!

Kakor je razvidno iz letnega poročila deželnega odbora za dobo od 1. avgusta 1885 do 30. novembra 1886 na strani 126 in 127, obrnil se je deželni odbor do visokega c. kr. naučnega ministerstva s prošnjo, da bi se v Ljubljani ustanovila stro-

kovna šola za lesno obrtnost, ki bi obsegala mizarstvo za stavbinska dela in pohišno opravo, lesno rezljanje, delavnico za poučevanje ob izdelovanju kmetijskega orodja in pa domačo obrtnost za lesene izdelke. S to šolo bi bila bi združena tudi strokovna šola za pletenje košev in jednakih izdelkov in za vrborejo.

Z ozirom na navedeno ulogo do visokega c. kr. ministerstva za uk in bogočastje, naznanilo je c. kr. deželno predsedstvo dopisom 18. marca 1887 št. 710/pr. deželnemu odboru ukaz vzvišenosti gosp. ministra za uk in bogočastje dne 11. marca 1887 št. 22865, v katerem pravi, da bi po uspehu daljnih obravnav ne bil zoper to, da se za Kranjsko in sicer v Ljubljani ustanovi strokovna šola za lesno obrtnost, to je za mizarstvo za pohišno opravo, rezljanje, strugarstvo in pletenje košev. Nadejaje se ustavnim potom dovoljenja potrebnih sredstev za leto 1888, bilo bi mogoče misliti, da se ustanovi ta zavod še le ravnomer navedenega leta.

Ako bi se za zdaj ravnalo po poprej naznanih vodilih in bi se upeljal triletni poduk, potrebovalo bi se za to strokovno šolo 7 učnih osob, namreč 1 vodja in 1 učitelj, ki bi poučevala v risanji in modeliranju in 4 delovodje, namreč po jeden za vsako navedenih štirin tehničnih strok, dalje še pomočni učitelj za ponavljajni pouk, za kupčijsko računstvo itd. Za vse to trebalo bi, da naučna uprava prevzame skupni trošek 5700 gold.

Za prvi nakup in pripravo učnih pripomočkov, orodja, aparatu, obrazcev itd., bi trebalo svote 2400 gld., od katere svote bi najmanj polovico prevzeti morali krajni činitelji, na primer deželni zastop kranjski ali pa kupčijska in obrtna zbornica.

Vsakdanji troški za učne pripomočke, orodje za blago, kar se ga potrebuje pri pouku za delavske in pisarniške potrebščine utegnili bi znašati na leto 1000 gld. in gotovo bi se zvršitev te zadeve bistveno pospeševala s tem, ako bi tudi to svoto deloma prevzeli činitelji na svoje rame in to tem bolj, ker je brezvonomo, da ustanoviti nameravane strokovne šole ne dela majhnih težav in zaprek ravno to, ker finančno stanje zahteva kolikor le mogoče štedljivo postopati.

„Hic niger est, hunc tu Romane caveto!“ Človek za vratmi stoječ pa ni rekel ni hele ni črne, a mislil si je: Ugajate mi, kakeršni ste, da ste drugačni, bi mi niti ne ugajali.

Razen rečenega banketa vršil se je pretekli teden še drugi. Zbral se je bilo odlične gospode polno omizje, a ko sedejo k mizi, zapazijo — o malum omen! — da jih je baš trinajst. Ne treba, da bi človek imel nepotrebnih predsodkov glede številki 13, vendar pa je pri polni mizi prijetneje, ako na kaj tacega sploh misliti ne treba. Jed in pijača gre človeku vse drugače s slast, kadar vé, da je tudi v tem oziru „zapikán“, da jih sedi po štenu štirnajstoricu pri razkošnem obedu. Zategadel povabili so še nekega pisarja v goste. Da bi bil to navadni pisar, kolika sreča bi to bila zanj! A naš pisar je baje sam nekoliko petičen, nesrečni slučaj pa je vrhu tega še nanesel, da je bil že obedoval. Kljubu vsemu temu pa ni mogel odkloniti laskovega vabila, šel je na obed, zasél štirinajsti sedež, odvzel številki 13 pogubonosno moč in tako od svoje strani pripomogel, da se bodo vse srčne napitnice „No mnogaja leta!“ tudi uresničile, kar vsem deželnikom banketa prav odkritosrčno želim.

Prav prijeten prizor imel sam pretekli terek. Pri „Slonu“ v gostilni bilo je okoli imenitnega gosta

LISTEK.

Nedeljsko pismo.

Dolgo že nesem bil svojega pritličnega kotička tako vesel, kakor danes. Tu pri teh vse mirno, pri Vas v prvem nadstropji, ali kakor pravite, nad črto, pa je pravi pravi pravcati preprič, vleče Vam od vseh strani in na vse kraje. Nekateri mislijo, da je to „krivec“, a motijo se, to ni drugačega nego najnavadniha „hrvatska burja“, ki piha s Turjaškega trga skozi Gospodske ulice.

Jaz bi predlagal, da se Turjaški trg zapre proti tej „hrvatski burji“, ali pa, da vsaj gospod grof Schafgotsch dobi nalog, da kadar vzame uradni pihalnik v usta in napetih lic, kakor angeljci, ki trobijo sodnemu dnevnu, v svet piha svojo modro-krvno modrost, da je takrat v svojih izrazih malo bolj izbirčen. Ne da bi jaz kako važnost polagal v to, kar piše visokorodni grof Schafgotsch, a ker so duševni otroci njegovi tako redki, kakor njegove zasluge, kazalo bi vendar, da bi je skrbnejše opravljene pošiljal v javnost. Kako neprijetno se čita, ako visokorodni grof, ki bi moral vsako slovo skrbno pretehtati na plemenitem svojem jeziku, z izrazi „sinnlose Politik“, „Extravaganzen“, „Narrheiten“

itd. kar okolu sebe meče! Ali se v tacih izrazih zrcali visoka Vaša omika? Ali bote pred take besede, recte psovke, postavili plemeniti Svoj grb? Plemenitost mora se razodevati tudi v pisavi, ne samo v imenu!

Sicer je pa gospod grof bil še precej previden. Jedva napisal je svoj gorostasni dovtip „Kleeblatt“, že je dodal kot „reservatio“ mentalis svoj pohlevni „unseres Wissens“. In to je bilo dobro. Kajti, da je bil gospod grof v nedeljo zvečer pri nekem banketu, čital bi bil nastopni „menu“:

Justitia regnorum fundamentum.

Labaci.

Calendarum 18. novemboris

MDCCLXXXVII

vrhu tega pa se lahko prepričal, da ima deteljica po več porec, nego po troje in četvero, da torej figovo pero „unseres Wissens“ nima druge vrednosti, nego priprosta fraza, ker je gospoda grofa vednost glede „deteljice“ zelo skromna.

Zelo zanimivo pa je bilo, kako je uradni pihalnik uplival na gotove kroge, kako so v templji zaobračali svoje oči kvišku, v jedno mer kričeč: „Hvala ti, gospod, da nesmo taki, kakor oni, ki za vratmi stoji!“ In ko so opravili svojo „andoht“, korakali so ošabno mimo za vratmi stoječega, češ:

Dalje je glede prostorov izvolil vzvišenost g. minister omeniti, da bi bila naloga občine, preskrbeti primernih prostorov, namreč šolsko sobo z navadno šolsko opravo (šolske klopi, tabla na steno, prostor za učitelja itd.) jedno svetlo sobo za poučevanje v risanji in jedno za poučevanje v modeliranju, jedno sobo za rezljanje in jeden večji prostor za pletenje košev, jeden velik prostor za mizarje, dalje jedno sobo za vodjo in po jedno sobo za vsakega učitelja in za učne pripomočke, dalje primeren prostor za zalogo blaga in za dovršene izdelke; istotako bi morala občina skrbeti za vzdrževanje prostorov itd. v dobrem stanu, za njihovo snaženje za osvečavo in kurjavo, za plačo šolskega sluge in konečno tudi za prvo opravo zavoda, namreč šolske klopi, obešala za obliko, umivalnice itd.

C. kr. deželno predsedstvo navaja tudi v navedenem dopisu, da bi bilo tako koristno, če bi kupička in obrtna zbornica, deželni odbor itd. skrbeli za ustanove, da bi precej s početkom strokovne šole bilo zadostno število učencev in da bi tudi mladeničem ubožnih staršev na ta način mogoče bilo obiskati to šolo.

(Dalje prib.)

Politični razgled.

Netranje dežele.

V Ljubljani 26. novembra.

V Solnograškem deželnem zboru sedaj konservativci nemajo več večine, ker se je od njih odločil Lienbacher s štirimi svojimi pristaši. V zbornici bode odsedaj imela vselej ona stranka večino, s katero bodo glasovali Lienbacherjevci. Kakor se kaže, začel je Lienbacher hoditi popolnem svoja pota.

Vznanje države.

Velike skrbi napravlja bolgarskej vladi pravoslavna duhovština, zlasti pa metropolit Klement, ki se prav nič ne briga za njene ukaze. Skoro vse duhovština je prijazna Rusiji in zatorej dela proti Koburžanu. Metropolit Klement je prepovedal duhovnikom opravljati službo božjo, kadar je knez v cerkvi. Vlada je že večkrat ukazala Klementu, da naj ostavi Sofijo ter se takoj vrne v svojo metropolijsko Trnovo. Odgovoril je pa vselej, da mu vlada nema nič zapovedovati. Odšel bode iz Sofije, kadar mu bodo ukazali bolgarski eksarh. Pred nekaterimi dnevi je peljal znani Caharija Stojanov veliko deputacijo vladnih pristašev k metropolitu, ki ga je prosila, da naj ostavi Sofijo v treh dneh in mu pretila celo s sovražnimi demonstracijami in s silo. Metropolit je pa odgovoril, da drugače ne pojde, kakor če ga odpeljejo s silo. Vlada ga sedaj misli po tistem odpeljati po noči iz Sofije, če z lepa ne pojde. Po dnevu se vlada ne upa nič storiti proti njemu, ker se boji naroda. — Poslanci vladne stranke so imeli posvetovanje in so sklenili, predlagati sebranju, da se Karavelov in še nekat rii drugi bivši ministri izroče sodišču zaradi zrote proti Battenberžanu. Ta stvar je pa čudna. Po bolgarski ustavi ima sebranje res pravico o tem sklepati, toda ponisliči treba, da je regentsvo bilo pomilostilo vse udeležitelje državnega prevrata z 21. avgusta. Za tegadel se pa govor, da se bodo vlada ustavljalna temu predlogu, ki bi nekako potreval, da regentsvo ni bilo zakonito in potem takem tudi sedanje stanje ni, ker je le posledica politike regentsva. — Nekateri opozicijski poslanci pa hočejo predlagati

z Dunaja veliko Ljubljanske gospode, mej njimi tudi moj prijatelj Dežman, ki se je sicer tudi udeleževal znanstvenih pogovorov, a zdel se mi nekako razmišljen, kakor bi tajna skrb kljuvala nesrečno mu srce. In res je bilo tako. Zlajci čujem njegov glas: „Sie Kellner, bringen Sie mir den „Narod“ her!“ Poslušni Ganimed ma hitro ustreže ter prinese zaželeni list. Dežman vzame list, vrže utrujeni svoj pogled na tretjo stran, vidna nevolja preleti mu obliče in čujejo se besede: „Schau, schau! also der Višnikar! Wer hätt' sich das gedacht!“ Potem si potegne z dlano po obrazu, kakor bi hotel zbrisati neugodno to vest, zašepeče nekaj Samhaberju na uho, namigne še dr. Keesbacherju in vsi trije so na to prav tisto govorili mej seboj. Kaj nesem mogel razločiti, a izvestno ni bilo nič kaj veselega, kajti Dežman se mi je zdel, kakor Marij na razvalinah Kartaginskih.

Če se dostavim, da je danes prenehal skoro štirinajstdnevni dež menda iz samega strahu pred napovedanimi nemškimi adventskimi pridigami gospoda Klinkowštöma, da se višji gospodje na Dunaji in v Gradei tako močno zanimajo za dr. Tavčarja kazensko pravdo, da so si naročili vse slovenske liste, v katerih se bode o tej pravdi kaj pisalo, povedal sem vse zanimive, vsaj meni znane drobnosti, katerih si za bodoči teden veliko več želim.

v sebranji, da se pomiloste vsi, ki so zaprti zaradi ustaje v Ruščuku in Silistriji. Ta predlog bode sebranje gotovo zavrglo, ker mu bode nasprotovala vlada. Stambulov in njegovi tovariši dobro vedo, da se le tako dolgo morejo obdržati, dokler se jih bodo bali nasprotniki. Ko bi pa vlada pomilostila Ruščuške in Silistrijske ustajnike, bi se strah mej bolgarskimi opozicionalci pomanjšal, kajti vsakdo bi si mislil, kaj ce me zapro, saj me bodo kmalu zopet pomilostili. Pojavili bi se novi upori, ki bi utegnili sedanji bolgarski vladi upihati luč življenja.

Vse kaže, da se bode Nemčija v bolgarskem vprašanju zopet približala Rusiji. Pri Berolinskom dvoru je močna stranka, ki je celo pripravljena žrtvovati Bismarcka, ako bi trebalo, da si le zopet pridobi naklonjenost Rusije. Car je sam iz lastne iniciative bil k sebi poklical Bismarcka in mu očital, da Nemčija tira protirusko politiko, ne držeče se prejšnjih dogovorov in oblub. Knez se je izgovarjal, da je se vedno ravnal po načelu, da Bolgarija spada v območje ruskega upliva. Car mu je z diplomatičnimi pismi dokazoval, da ne govori resnice, temveč je zadnji čas vedno ruval proti Rusiji. Nemški kancler se je pa jel izgovarjati, da dotedna diplomatska pisma ne izvirajo od njega, temveč so ponarejena. Ponarejalcu diplomatskih depeš pa so najbrže privrženci Orleanscev. Radi tega se bode nekda začela celo sodnijska preiskava, podobna onej, ki se je pred leti vrnila proti grofu Arnimu. Ko je Bismarck spoznal energično politiko ruskega carja, ki bi utegnila škodovati Nemčiji, je uvidel, da treba vsekakor pridobiti si rusko naklonjenost, zategadel pa treba, da zvali odgovornost za protirusko politiko komu drugemu na rame. Prememba nemške vnanje politike je pa hudo potrla nekatere Rusiji nasprotne kroge na Dunaji in v Pešti. Posebno Madjari neso pričakovati, da se bodo v kratkem tako zasukala vnanja politika Nemčije. Prestol kneza Ferdinanda se je sedaj zopet začel majati, kajti Koburžan ne more več pričakovati naklonjenosti velevlasti. V Cagliari ima Nemčija velik upliv. Sultan se bodo gotovo zopet skušali spriznjati z Rusijo, ako mu bodo v Berolinu svetovali. Bolgarom bodo pa mnogo škodovalo, ako Turčija premeni svojo politiko. Ruski listi že pišejo, da bodo Koburžan najbrž v kratkem moral ostaviti Bolgarijo, kakor jo je Battenberžan. Carjev prihod v Berolin bodo najbrž imel mogočen upliv na evropsko politiko in spridil vse nade russkih protivnikov.

V Lipskem je izšla knjižnica, v katerej se razpravlja misel, da se Rusija v orientu mora upirati ne le na slovansko narodno idejo, temveč v prve vrsti na idejo pravoslavlja. Na ta način bodo pridobila na svojo stran ne le balkanskih Slovanov, temveč tudi Grke in Rumune. Posvečena je knjižica vrhovnemu prokuratorju ruske svete sinode, Pobodonoscu. — Iz Peterburga pa prihaja vest, da bodo odstopil finančni minister Višnjegradske, ako se mu ne posreči pri sestavi budžeta za bodočo leto doseči ravnotežje v državnem gospodarstvu. Mogoče je pa tudi, da bodo odstopil Višnjegradske zategadel, ker se Rusija približuje nekoliko Nemčiji. Finačna politika Višnjegradskega ni ugajala Nemčiji. Če odstopi Višnjegradske, bodo morda Nemčija tudi ustavila narodnogospodarsko borbo proti Nemčiji. Govori se že, da bodo nemška državna banka začela vsprijemati ruske vrednostne papirje.

Kako se bodo rešila predsedniška kriza na Francoskem se nič ne ve. Toliko je gotovo, da Grévy ne bodo zopet voljen.

Angleška oblastva prišla so v Londonu na sled nevarni zaroti dinamitardov. Zaprli so več osob in v njih stanovanjih našli mnogo dinamita. Zarotniki so prišli iz Amerike.

Dopisi.

Od Savinje 25. novembra. [Izv. dop.] (Volitev za deželni zbor.) Gosp. dr. Dominkuš narodni naš prvoboritelj ter mnogoletni in prezaslužni zastopnik celjskega okraja odložil je na globoko obžalovanje vsakega narodnjaka svoj madat. Kakor nas pa ta dogodaj naudaja z obžalovanjem, ravno tako nas kliče pa tudi na delo; volitev za okraje: Celje, Laško, Šmarje, Konjice, Vrancska in Gornjigrad je že razpisana in določena že na 16 decembra t. l.

Treba hitro se dogovoriti o osobi kandidata, ki naj bo vreden naslednik g. dr. Dominkušu, ki bo več svoji stroki vedel mirno in taktno se vesti, kakor prednik, a imel tudi dovolj mladeničkega poguma in rezke odločnosti, da se postavi po konci, kadar to zahteva slovenskega imena čast in slovenskega naroda korist, da bodo slovenski poslanci v Gradci res zastopniki, pravi zastopniki slovenskega naroda na Štajerskem, kakor so to bili pred jednim desetletjem!

Zaradi dogovora o osobi kandidata sklical se bo vkratkem shod zaupnih mož v Celje; prejše pa, ko bode se ta mogel sniti, bodo se že začele ali celo tudi dokončale volitve volilnih mož! Zatorej pozor!

V zavednem celjskem volilnem okraju se ne ponuja našim „Nemcem“ in nemškutarjem „zmage

venec“; tukaj nemškutarji nosijo k večjemu samo svoj hrbel na ponudbo, da njim jih nekoliko naložimo. Pa vendar treba paziti pri prvotnih volitvah, da ne pride, ko mi spimo sovražnik ter ne naseje luhlike mej pšenico; treba paziti vsem narodnim veljakom v vseh okrajih, da se zberejo povsod samo zanesljivi in vrli narodni volilni možje, ki bodo 16. decembra zopet sijajno pokazali svetu, da se slovensko ljudstvo na spodnjem Štajerskem zaveda svoje narodnosti in drži neomahljivo narodnega praporja!

Iz Ptuja 23. novembra. Pretečeno nedeljo je imelo „Slovensko pevsko društvo“ tukaj v Narodnem Domu svoj letni zbor.

Gosp. predsednik Miha Lešnik otvoril zborovanje, pozdravi vse navzoče in oprosti opravljene. On v zelo jasni besedi razpravlja pravi pomen društva, razklađa pravila, naznani dosedanji razvitek društva ter poudarja veliko prihodnost, ki jo društvo obeta, ako se za naprej dobro podpira in vsestranski širi Društvo je po vsem napredovalo, akoravno letos radi premnogih slavnostij ni priredilo običajnega velikega in pevskega zboru. Na razumežje in vabila je osnovalo izredni pevski zbor 4. sept. t. l. v Slovenjgradci o priliki Trstenjakove slavnosti, ki je ugodno rešil vse naloge v čast milemu narodu.

V obče izproži g. predsednik željo, naj bi se prihodno jesen priredil veliki občni pevski zbor v sredini slovenskih pokrajin tako, da bi daleč okolu stanujočim bilo mogoče se tam lahko sniti in bratiti se pri stari naši pesni.

Dalje se zahvaljuje slavnim našim komponistom za trud in poklonitev pesnij, kakor vsem poverjenikom in voditelju pevcev v Slovenjgradci, čast. gosp. kaplanu Jožefu Čižku, za njih požrtvovalno sodelovanje. Gosp. predsednik sklene svoje poročilo proseč vse rodoljube, naj po možnosti vsestranski podpirajo to velevažno društvo.

Burni živoklici so sledili izvrstnim in naudušenim besedam.

Tajnik, g. Tone Porekar, poroča obširno vse, kar se je pretečeno leta v društvu godilo. Odborovih sej je bilo sedem, v katerih se je obravnavalo o došlih dopisih, določevalo radi pesni za veliki pevski zbor, pozneje za Trstenjakovo slavnost, posvetovalo o kraji za III. veliki zbor itd.

Naročilo se je več moških in ženskih zborov v vrednosti nad 100 gld., ki so se večinoma že poverjenikom razposlali. Dalje se je naročil novi pečat, ker se je stari pokvaril in 20 močnih platnic za sekirice z zavitki.

Vseh udov skupaj je bilo 334, mej njimi 6 ustanovnikov. (1. Gosp. Mika Vošnjak, drž. in deželni poslanec v Celji; 2. g. dr. Josip Srnec, odvetnik v Celji; 3. g. Franjo Hrašovec, c. kr. okrajni sodnik v Špitalu; 4. g. Josip Zelenik, prof. kandidat in posestnik na Dunaji; 5. g. dr. France Firbas, c. kr. beležnik v Brežcah, 6. g. Simon Rutar, c. kr. profesor v Spletu in 7. preč. g. Božidar Raič, župnik državni in deželni poslanec pri sv. Barbari, kateri je žalibog lani umrl.) — 112 podpirajočih in 222 izvršujočih udov. (Mej zadnjimi 42 gospa in gospodinčin.)

Iz odbora so se preselili gospodje: Dr. Fran Gross v Ljubljano, Tomaž Romih na Krško in Janez Strgar v Rogatec, katerih posle sta prevzela namestnika čast. g. o. Bonaventura Čiček, prokurator oo. minoritov, in gosp. Fran Suher, učitelj v Ptui. Konečno želi, naj bi se gg. poverjeniki in posamezni častiti udje, ako česa v redu ne dobé, takoj oglaševali, da se pomanjkanje lahko pravočasno odpravi.

Poročilo denarničarja naznani gosp. predsednik, ki je do letnega zборa to poslovanje prevzel, da je društvo imelo z lanskim velikim pevskim zborom s Ptui 523 gld. 44 kr. dohodkov in za lansi veliki pevski zbor za voj. godbo, dekoracije, prevajanja in sekirice itd. 511 gld. 40 kr. stroškov, tako da v blagajnici ostane 12 gld. 4 kr. gotovine in sekiric v vrednosti 240 gld.

Mnogo udov in nekaj poverjenikov še za letošnje leto ni poslalo doneskov.

Gosp. dr. Fran Jurtela naznani v imenu predsednikov računov, da so vsi računi v popolnem redu.

Občni zbor odobri poročila o društvenim delovanjih in se zadovoljuje z gmotnim stanjem in dosedanjim premoženjem društva.

Za predsednika se v tretjekrat jednoglasno zopet voli na predlog gosp. Ivana Strelca od sv.

Marka — gosp. Miha Lešnik, c. kr. davkarski pristav v Ptui. Dolgo se je sicer obotavljal, a na splošno prigovarjanje je še za prihodno leto vendar vsprejel.

V odboru so izvoljeni čast. g. o. Bonaveatura Čiček, prokurator in kaplan oo. Minoritov; g. Fran Copf, učitelj; g. Alojzij Jurca, veletržec, in g. Tone Porekar, učitelj. Za ujih namestnika g. Jože Mihelič, c. kr. sodniški pristav in g. Fran Suhar, učitelj, vsi v Ptui.

Za zunanje odbornike so izvoljeni gg.: dr. Fran Gross, c. kr. pristav deželne sodnije v Ljubljani, dr. Josip Srnec, odvetnik v Celji; dr. Gustav Ipavec, zdravnik in skladatelj v Št. Jurji, in dr. Anton Žižek, zdravnik v Ormožu.

Za namestnike teh gg.: Stanko Pirnat, belež kandidat v Brežicah; dr. Radoslav Pukl, prof. kandidat na Dunaju, in Tomaž Romih, meščanski učitelj na Krškem.

V pregledovalce računov so bili izvoljeni gg.: Dr. Jurtela Fran, odvetnik; Klobučar Anton, c. kr. sodn. pristav in Knop Ivan, c. kr. davkarski pristav v Ptui.

Po končani volitvi izreče občni zbor očitno zahvalo bivšim odbornikom gosp. dr. Fran Grossu, g. Tomažu Romihu in g. Ivanu Strgarju, ki so bili osnovatelji društva za njih velike zasluge in za njih posnemanja vredno požrtvovanost v prid društva.

Mej manj važnimi predlogi je omeniti ta, da je zbor sklenil, naj novi odbor izvoli kraj za prihodni veliki in pevski zbor tam, kjer bo najprimernejše.

Po končanem dnevnom redu se je predsednik zahvaljuje navzočim in tistim, ki so pismeno nавetovali in zbor pozdravljali ter s trikratnim „živio“ III. občni zbor konča.

Po zborovanji je sledil v čitalničnih prostorih zabavni večer s plesom, ki je trajal do treh po polnoči.

Težko in težavno si mora slovensko ljudstvo svoje pravice in eksistenco pribujevati; težek je tudi boj, katerega ima našo društvo prebojevati. Ali kako danes vidimo, društvo zmagovalno stoji pred Vami, čeravno še so tu in tam male zaprake, a obstanek mu je gotov, ker kipi iz krila takega naroda, česar pota so pravična.

Naj se torej stara vedno nova slovenska pesen vedno bolj spoznava, društvo jo naj širi in ljudstvu k srcu vodi z ljubezni za vero, narod in državo, kakor se to pri naših bratih na Češkem in Moravskem godi.

Ertl.

Domače stvari.

— (Matica Slovenska.) Društvene knjige za l. 1887. so gotove; te dni jih „Matica“ prične razpošiljati. Ljubljanski udje dobé jih lahko od 27. do 30. t. m. vsak dan od 11.—12. ure dopoludne v društveni pisarni; s 1. decembrom počenši pa na dom. Č. p. n. poverjeniki blagovolé naj pri tej prilik, ko razpošiljajo letošnje knjige, pobirati ob jednem društvenino za prihodnje leto, kakor se to brez vsake ovire godi pri „Družbi sv. Mohorja“. Društveniki prejmò letos tri knjige, in sicer: 1. Letopis za l. 1887., uredil Fr. Levec, v obsegu 24 $\frac{1}{4}$ tiskovnih pol; 2. dr. Fran Lampe: Vvod v modroсловje. (12 pôl); 3. Gogolj-Podgoriški: Mrtve duše (poema 15 $\frac{1}{4}$ pôl); skupaj 51 $\frac{1}{4}$ pôl. Kdor pa društvenine ni plačal, knjig tudi ne dobi. Ostatí jih utegne le malo čez število upisanih udov „Matice Slovenske“.

— („Čujte, čujte!“) Znan rodoljub nam piše: „Kakor vidite iz priloge, razpošilja tvrdka „R. Liefmann Söhne Nachfolger“ v Hamburgu svoj „Klee und Grassaat-Bericht“, v katerem se nahaja nastopni stavek: Im **deutschen Inlande** berichtet über ein ausserordentlich gutes Erträgniss nur Böhmen, während andere massgebende Gebiete wie Steiermark, Ungarn und Galizien eine kleine, Mähren habt sogar eine recht kleine Ernte gehabt wollen.“ Daleč smo prišli „durch Gottes Flügung!“

— (Stritarjevih zbranih spisov) izšel je 22. snopič, nadaljujoč povest „Sodnikovi“.

— (Odpis davka vsled vremenskih nezgod na Kranjskem). Finančno ravnateljstvo kranjsko poslalo je deželnemu odboru kranjskemu izkaz, koliko zemljiškega davka in deželnih prikaz se je odpisalo vsled vremenskih nezgod leta 1886. posestnikom na Kranjskem. Po tem izkazu odpisanih je bilo v 19. davčnih okrajih vsled toče, povodenj in nalivov 4755 gld. 52 kr. zemljišnega

davka 2739 gld. 83 kr. deželnih prikaz, skupaj 7495 gld. 35 kr., — potem vsled pozebljine (slane) v 7 davčnih okrajih 439 gld. 67 kr. zemljiškega davka in 2747 gld. 32 kr. deželnih prikaz, skupaj 7138 gld. 99 kr. Vsega skupaj odpisalo se je torej vsled vremenskih nezgod 9147 gld. 19 kr. na zemljiškem davku in 5487 gld. 15 kr. na deželnih prikazah, skupaj 14634 gld. 34 kr.

— (Izkaz neposrednjega davka na Kranjskem.) S prikladami vred je za leto 1886 iznašal: Zemljišni davek: 631.554 gld. 45 kr.; hišno najeminski davek: 209.125 gld. 75 kr.; hišno razredni davek: 136.890 gld. 25 kr.; 5% davek od dohodka poslopja, ki so joproščena hišno-najeminskega davka: 3712 gld. 67 $\frac{1}{2}$ kr.; pridobnina: 138.467 gld. 64 $\frac{1}{2}$ kr.; pridobnina od krošnarstva: 8849 gld. 76 $\frac{1}{2}$ kr.; izkazana dohodnina (Einkommensteuer) 315.110 gld. 15 $\frac{1}{2}$ kr.; svota neposrednjega davka: 1.520.511 gld. 50 kr.; deželne priklade: 633.098 gld. 1 kr.; priklade okrajnih blagajnic: 169.887 gld. 12 kr.; donesek kupčijske zbornice: 4579 gld. 66 kr. svota vseh prikaz pa je 971.313 gld. 61 kr. Ta izkaz o znesku direktnih davkov s prikladami za l. 1886 izročilo je na prošnjo dež. odb. kranjskega c. kr. finančno vodstvo Kranjsko.

— („Dolenjsko p. e. v. s. k. o. d. r. u. š. t. v. o.“) imelo bode v soboto dne 10. decembra t. l. ob 7. uri zvečer svoj občni shod v prostorih „Narodnega doma“. Na dnevnem redu so: predsednikov navor; tajnikovo, blagajnikovo in arhivarjevo poročilo; volitev dveh pregledovalcev računa; volitev predsednika, osem odbornikov in dveh namestnikov; posamični predlogi, ako se po §. 19. drušvenih pravil osem dnij poprej naznani. P. n. gospodje člani so povabljeni tega shoda v polnem številu udeležiti se.

— (Za slovanske kraje na Tržaškem in v Istri) razpisana je služba popotnega učitelja poljedeljstva. Popotni učitelj dobiva na leto 1000 gold. kot plačilo in 600 gold potnine v mesečnih „anticipando“ vsotah Prošnje do 31. decembra t. l.

— (Razpisano) je mesto notarja za Celje; obrok za prošnje poteka z zadnjim dnem tega meseca.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Peterburg 27. novembra. Car in carica prišla včeraj prvikrat po povratku iz Kodanja semkaj. Prebivalstvo ja je naudušeno pozdravljalno, mesto praznično okrašeno. — „Journal de St. Petersbourg“, govoreč o brzjavnem izvadku nemškega prestolnega govora, pravi, da zmatra ta govor kot živahno nagašanje nemške države mirovnih namenov.

Pariz 26. novembra. Zagotavlja se, da bode Grevy zvečer ministrom objavil svoje sporočilo, katero se bode v pondeljek v zbornici prečitalo.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalej.)

Po tem zagotovilu morali so podpisanci pričakovati, da se bodo takrat, ko se otvorji promet čez Hrpelje v Trst, tarifne nejednakosti, katere že toliko časa tlacičjo, odstranile in da dober Ljubljana za promet od Trsta in v Trst tarife, kateri ne bodo nikakor dražji od tarifov državnih železnic od postaj pred Ljubljano v Trst in narobe.

Toda, kako bričko so se varali podpisanci:

Ze same, da tarifne nejednakosti, vsled katerih je do zdaj trpela Ljubljana, niso bile odstranjene, ampak so se na občutljiv način pomnožile in potostrile, kajti po uvedenem državnoželezniškem tarifu od 6. julija pr. l. veljajo za Ljubljano za promet od Trsta in do Trsta dosedanj tarifi južne železnice, dočim so vse postaje nad Ljubljano na državnih železnic dobile neposredne državnoželezniške tarife za promet od Trsta in do Trsta in morejo dobiti svoje blago od Trsta čez Ljubljano ceneje na Gorenjsko ter z Gorenjskega skozi Ljubljano razpošljati ceneje v Trst, nego li more Ljubljana jednakno blago pošiljati v Trst ali pa od tamkaj dobitati.

Ljubljana je o prejšnjih tarifnih nejednakostih popolnoma izgubila posrednjo trgovino na notranjsko in primorsko stran, ker si malone vse notranjske postaje tozemsko blago vsled reekspledicije od Trsta morejo ceneje preskrbeti, nego od Ljubljane. Pri tem mora tudi izgubiti vesoljno trgovino na Gorenjsko in Koroško, ker morejo državne železnice postaje tamkaj največ blaga znatno ceneje dobiti od Trsta, nego li more to storiti bliže Trsta ležeče glavno mesto Ljubljana.

Vsi obrtniki na Gorenjskem imajo ugodnejše tarife nego v Ljubljani, takisto posestniki gozdov in zemljišč. Zdi se torej, da je Ljubljana v vsakem obziru obsojena v to, da jo južna železnica in nje tarifne nejednakosti ugonobé; celo c. kr. glavno

ravnateljstvo zdi se, da je v tem obziru brez moči. Kako bi bilo drugače mogoče, da se na državnem kolodvoru v Ljubljani ne sme oddajati niti sprejemati blago za Trst in da je promet od Ljubljane in do nje po pogodbi popolnoma bil izročen južni železnici, dočim je koj po otvorjenji peškega prometa za postaje Divača, Celovec, Ljubno in Beljak, katere so ravno tako postaje južne in državne železnice, bil uveden nov tarif, po katerem se smé blago sprejemati in oddajati na obeh kolodvorih ter ima celo pravo določbo, da se morajo za blago brzovozno ali tovorno vlakom računati najceneje tarifi, kateri se pokažejo po kalkulaciji državnih tarifov, ako morda za nekatero blago ne bi bili ceneji tarifi južne železnice.

Od teh postaj morejo se v obče rabiti od Trsta in v Trst tarifi državnih železnic, vozinja za Trst-Sv. Andrej, Trst-pristanišče, Divača, Celovec, Ljubno in Beljak je povse jednaka, samo Ljubljana je izvzeta, ter ne more starih tarifnih nejednakosti ne le odpraviti, temveč mora tudi trpeti nove nejednakosti, ki jo zelo občutno odškodujejo.

Podpisanci dovoljujejo si naštet te nejednakosti v vzgledih iz dozdanjih tarifov in navesti zdanje tarife državnih železnic od Vižmarij do Trsta, katerim se primerjajo tarifi južne železnice in narobe, v kolikor različna razredba dovoljuje to prispolobo: 149 kilometrov od Vižmarij v Trst in narobe, državna železnica:

Brzovozno blago normalno: 250 kr., znižano: 92 5 kr.; komadov razred: I. 92·5 kr., II. 79 kr.; A. 57 kr., B. 45 kr., C. 30 5 kr.; posebni tarifi: I. 41 kr., II. 32·2 kr.; izimni tarif I. 27 kr.

148 kilometrov od Ljubljane v Trst in narobe, južna železnica:

Brzovozno blago normalno: 292 kr., znižano: 156 kr.; serija: I. 140 kr., II. 103 kr., III. 70 kr., IV. 62 kr., V. 52 kr., XIII. 30 kr. X. 52 kr., VII. 44 kr., XIII. 30 kr.

Prispodobe voznine za posebno blago naj doplinijo to prispolabljanie.

Za rezani in okrogli les plačalo se je do zdaj na južni železnici od Ljubljane do Trsta 48 gld. od vagona, odkar je otvorjena železnica čez Hrpelje, znižan je ta tarif na 40 gold. od vagona, dočim se plača po državni železnici od Vižmarij do Trsta: za vagon rezanega lesa 32 gld. 20 kr.; za vagon lesa v čokih ali panjih 27 gld. 40 kr.

Kamenje vsake vrste:

Kamenje po južni železnici od Trsta do Ljubljane za vagon 30 gld.

Kamenje po državni železnici od Trsta do Vižmarij za vagon 23 gld. 20 kr.

Žito, moka, bob itd.

Od Ljubljane po južni železnici do Trsta 44 kr. od 100 kilogramov.

Od Vižmarij po državni železnici do Trst 44 kr. od 100 kilogramov.

Konopnina in različno vlakne.

Od Trsta do Ljubljane po južni železnici 66 kr. od 100 kilogramov.

Od Trsta do Kranja: a) posamična pošiljatev 82·5 kr., b) pol vagona 64·8 kr., c) cel vagon 33·3 kr.

(Dalje prih.)

Zahvala.

Čest. gg. volilcem mestne skupine Kočevje-Ribnica, kateri so mi izkazali dne 22. t. m. na častni način svoje zaupanje, ob jednem vsem prijateljem, kateri so mi čestitali povodom moje izvolitve, srčno zahvalo.

V Ljubljani, dne 26. novembra 1887.

Fr. Višnikar,
deželni poslanec.

Poslano.

Neusteин-ove posladkorjene kri čisteče pile svete Elizabete,

skušeno in od znatenih zdravnikov priporočano sredstvo proti zbabasu. — 1 škatljica à 15 pil 15 kr, 1 zavoj = 120 pil 1 gld. a. v. — **Pred ponarejanjem se jako svari.** — Pristne so samo, če ima vsaka škatljica rudečno tiskano našo protokolovano varstveno znamko „Sveti Leopold“ in našo firmo lekarna „pri sv. Leopoldu“, Dunaj, mesto, Ecke der Spiegel- und Plankengasse. — V Ljubljani se dobivajo pri gosp. lekarji G. Piccoli-ji. (817-7)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (192-175)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četr leta gld. 1.15.

Tujič:
22. novembra:
P. i. v. lekarji: Boul, Kralovsky, Karg z Dunaja. — Walzer iz Celja. — Perko iz Ptuja. — Gorup z Reke. — Daneu z Općine.
Pri zdravstvu: Hausner, Prinz, Bröll, Strömer, Hübsch z Dunaja. — Rubasch iz Krumlovja. — Schwarz iz Gadca. — Urbančič iz Polhograda grada. — Fuchs s Kokre. — Kometor iz Pulja.

Tržne cene v Ljubljani
dne 26. novembra t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	5.85	Špeh povojen, kgr.	60
Rež,	4.06	Surovo maslo,	90
Ječmen,	3.41	Jajce, jedno	3
Oves,	2.27	Mleko, liter	8
Ajda,	3.90	Goveje meso, kgr.	56
Proso,	3.74	Teledje	50
Koruza,	5.36	Svinjsko	50
Krompir,	2.41	Kostrunovo	32
Leđa,	1.2	Pišanec	30
Grah,	1.3	Golob	20
Fizol,	1.1	Seno, 100 kilo	2.32
Maslo, kgr.	1	Slama,	1.96
Mast,	64	Drva trda, 4 metri	6.50
Speli frišen,	64	" mehka,	4.20

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močina v mm.
25. nov.	7. zjutraj	731-29 mm.	8.2°C	brezv.	mehka	10-40 mm.
	2. pop.	729-56 mm.	10.0°C	sl. vzh.	dež.	
	9. zvečer	729-40 mm.	8.6°C	sl. zah.	dež.	dežja.

Srednja temperatura 8.9°, za 6.3° nad normalom.

Dunajska borza

dne 26. novembra t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 81.15	—	gld. 81.10
Srebrna renta	82.25	—	82.85
Zlata renta	111.70	—	111.85
5% marenca renta	96.15	—	96.15
Akcije narodne banke	886.—	—	885.—
Kreditne akcije	276.40	—	276.75
Srebro	—	—	—
London	125.80	—	125.70
Napol.	9.95	—	9.95
C krt. cekini	5.93	—	5.93
Nemške marke	61.75	—	61.70
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	181 gld.	kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	170	25
Ogorška zlata renta 4%	99	95	—
Ogorška papirna renta 5%	85	65	—
5% Štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	119	50
Zemlj. obč. avstr. 4% zlati zast. listi	125	75	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	99	75	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99	75	—
Kreditne srečke	100 gld.	179	75
Rudolfove srečke	10	19	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	110	50
Trammway-društ. velj. 170 gld. u. v.	226	50	—

Vsem gospodom, gospém in gospodičinam, kakor tudi vsem znancem in prijateljem iz Ribnice, kakor tudi iz Sodražice in čestiti duhovčini, kateri so našega prerano umrlega soproga, očeta, brata in tista gospoda

Simona Pakiža,

župana, zemljišnega posestnika in trgovca,

truplo tako v velikem številu spremili na pokopališče pri sv. Križi, najsrčnejša zahvala.

V Jurjovici, dne 24. novembra 1887.

(865)

Žalujoči ostali.

Tužnim srcem naznanjam, da je naša iskreno ljubljena, nepozabljiva mati, oziroma tačka in stará mati, gospa

(866)

Margarita Rossa, roj. Korošič,

danes ob 1. uri zjutraj v 70. letu svoje dobe, previdena s svetimi zakramenti za umirajoče, po dolgi in mučni bolezni mirno v Gospodu zaspala.

Sprevd drage ranjce bode v soboto 26. t. m. ob 4. uri popoldan z Rimsko cesto št. 17.

Pripomočamo ranjco v blag spomin in molitev.

Ljubljana dne 25. novembra 1887.

Antonija Svetek, roj. Rossa, Ivana Penko, roj. Rossa, hčeri. — **Anton Svetek, c. kr. računski uradnik, zet.** — **Anton, Rajko, Alfonz, Albina in Eliza Svetek, vnuki.**

Gold. 100 do 200 gold.

morejo zasluziti osobe vsakega stanu, ki se hočejo pečati s prodajo v Avstriji dovoljenih pre-mijskih posojilnih sreč.

Ponudbe vsprejema **Max Lustig, Bank-**

geschäft in Budapest.

(802-8)

**Zobozdravnika Paichel-a
ustni in zobni preparati.**

(Ustnovodna esenca in zobni prašek.)

Izvrstna sredstva za čiščenje in ohranjanje zob, zabranijo, da se ne dela zobni kamen, osvežijo usta in odpravijo surdečo sapo.

Posebno utrujujo otle zobe, ustavlajo krvavje dlesna, zabranjuje trohnenje zob in če se stalno rabijo, odpravijo vsake zobne bolečine. **Cena steklenici zobovodne esence 1 gl., škateljeti zobnega praška 60 kr.** (288-65)

Dobiva se v ordinacijskem prostoru pri Hradeckem mostu v Köhlerjevi hiši I. nadstropje, pri lekarji **Svobodi** in trgovci **Karinger-ji.**

Schatzkästlein des guten Rats

daje odgovor na vsa vprašanja vsakdanega življenja.

Elegantno vezan velja gld. 3.10, po pošti gld. 3.25.

**Tanz-Album
pro 1888.**

obsegajoč 10 melodijoznih plesnih komadov.

Velja samo gld. 1.20, po pošti gld. 1.30.

Obe deli sta primerni

za darila o Sv. Miklavži, Božiči in Novem letu ter je udano priporoča (861-2).

J. Gontini-jeva knjigarna v Ljubljani.

Dr. Friderik Lengiel-ov

Brezov balzam.

Že sam rastlinski sok, katere teče iz breze, ako se navrta njen deblo, je od pantiveka znano kot najizvrstnejše lepotilo; ako se pa ta sok po predpisu izumitelj pripravi kemičnim potom kot balzam, zadobi pa čudovit učinek.

Ako se namaže zvečer žnjim obraz ali drugi deli polti, ločijo se že drugi dan nezadane luskine od polti, ki postane vseled tega čisto bela in nežna.

Ta balzam zgledi na obrazu nastale gube in kožne pike ter mu daje mladostno barvo; polti podeluje beloto, nežnost in čvrstost; odstrani pa naglo pege, žoltavost, ogerce, nosno rudečino, zajedce in druge nesnažnosti na polti. — Cena vrču z navodom vred gld. 1.50.

Zaloga v Ljubljani pri U. pl. Trnkočevi, lekarji. (745-4)

CACAO

in

ČOKOLADA

SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvej Dunajskoj razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrirano varstveno znamko in firmo. (800-18)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delicates, v Ljubljani pri g. Petru Lassniku.

Razpošilja se v provincije proti poštnemu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE, c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

ŽELODČEVA ESENCA
lekarija Piccoli-ja
v Ljubljani.

Ta esenca, ki se nareja po nekem receptu gospoda dr. E. viteza Stöckla, c. kr. vladinega svetovnega in deželnosanitnega posredovalca za Kranjsko, je takozvana "Tinctura Rhei composita", katera ozdravlja vse želodčeve in trebušne bolezni, odpravlja telesno zaprite, zlato žilo itd. glej navod, ki je vsakej st. klenici pridejan. — Izdelovatelj jo pošilja v zaboljčkih po 12 steklenice za 1 gld. 36 kr., poštne stroške trpe p. t. naročniki. — Te steklenice prodaja po 15 kr. jedno lekar Rizzoli v Rudolfovem in večini lekar na Štirskem, Koroškem, v Trstu, na Primorskem, v Istri, Dalmaciji in v Tirolih. (5-45)

Kuverte s firmo
priporoča po nizki ceni

NARODNA TISKARNA
▼ Ljubljani.

MARTIN POVERAJ, civilski in vojaški krojač.

Jedina in največja kristijanska krojačnica in zaloga vsakovrstnega sukna ter narejene oblike.

Zimska oblike od gld. 9.— naprej.
Zimski sakot 5.—
Zimske hlače 2.50.—
Zimska suknja 9.—
Salonska oblike 25.—
Oblike za dečke 1.75.—

V Gorici, na Travniku, nasproti vojašnic.

Naročbe se hitro in lenco izvršujejo po najnovejšem kroji za vsak stan in po pošteni ceni.

Uzorci se pošiljajo na zahtevanje na ogled.